

3. Langerodde Fyr

På vej ud ad Langerodde ligger et lille rødt træskur gemt i budskadset. Det er oddens fyr, som blev opført i 1911. Det kan umiddelbart være svært at forbinde træskuret med det traditionelle billede af et fyrtårn, men kommer man forbi ved affenstide, vil man se, at fyret fungerer efter sit formål.

Langerodde Fyr

Vandreturen er på 6,7 km.

Hunde skal føres i snor

Afmærkning: Pæle med blå markering.

Handicapvenlig: Nej

Yderligere oplysninger om vandreture og naturstier kan fås ved henvendelse til SkiveEgnens Erhvervs- og Turistcenter, tlf. 9614 7677 eller til Skive Kommune på e-mail: stier@skivekommune.dk.

Denne folder er udarbejdet af Skive Kommune med støtte fra EU og Friluftsrådet

Vandretur ved Langerodde

1. Vile Kirke

Vile Kirke er placeret på et højt punkt i landsbyen. Kirken består af et romansk kor og skib. Der er et sengotisk vesttårn, som er opført af rå kampesten i senmiddelalderen samt våbenhus fra 1795 på sydsiden. De romanske dele er rejst af granitkvadre.

Norrdøren er tilmuret og syddøren, der er i brug, er på et tidspunkt udvidet. På nordsiden af kor og skib er rundbuevinduerne genåbnet. Kirken blev totalt istandsat i 1947-48 ved arkitekt S. Vig-Nielsen. På gavlen ses initialerne TTMT - ØG for kirkeejeren (1793-1804) Th. Thomsen og Marie Thomsen, på Østergård i Åsted.

To oprindelige rundbuevinduer er fremdraget under restaurering og genåbnet. I år 2000 blev en ny smuk glasmosaik indmuret bag alteret. Når man går ind

i kirken fanger øjet glasmosaikken, der giver en pragtfuld lysvirkning i kirken. Kunstneren er Poul Ebbe Nielsen, der stammer fra Salling.

Kirkerummet præges af den smukke oprindelige korbue med kraftige og profilerede kragsten. På alterbordet, der er nyopført af gamle kvadre, står et nyt trækors. Det tidligere altermaleri fra 1920, der forestiller Gethsemane, er ophængt i kirken. De små barokprofilerede alterstager stammer fra 1702.

Granit døbefonden er romansk af den vestjyske type med fire kors på kummen. Fadet er fra 1700-tallet. Prædikestolen er et snedkerarbejde fra 1800-tallet, som efterligner renæssancens stilform.

Vile Kirke ligger mellem to gravhøje. Navnet Vile er navnet på Odins bror, og

kirkeområdet kan i forhistorisk tid have været et helligt sted. Det er ikke ualmindeligt, at man valgte at placere kirken, hvor de hedenske offerpladser lå.

2. Langerodde

Vejen ud til Langerodde går gennem et unikt landskab, hvor eng, mose og hede mødes med fjord og himmel. Her kan man virkelig føle sig ude i naturen og langt væk fra hverdagens larm og trængsel.

Der er et rigt fugleliv på tangen. Om foråret ruger en mågekoloni under megen ståhej. Om sommeren kan man se digesvaler, som yngler i huller i skrænterne, og det er desuden muligt at se bl.a. knopsvane, toppet skallesluger, vibe og hjejle.

Skrænterne ved den vestvendte kyst giver et godt indtryk af den erosion landskabet udsættes for af bølgerne fra fjorden.

Ålegræs, tegning: Tage Hansen

Der er gode muligheder for at finde fossiler på odden, ligesom det muligt langs strandkanten at finde ledeblokke,

som er ført her til af isen fra det norske grundfjeld under sidste istid.

I strandkanten kan man bl.a. finde en mængde opskyllet ålegræs. Ålegræs blev tidligere brugt til at stoppe madrasser og tække huse med. Her findes desuden sargassotang, som er kommet hertil fra Sargassohavet på bunden af skibe.

På lignende måde sker der også ændringer i dyrelivet i fjorden. I dag forekommer knivmuslingen i store mængder, mens den for bare nogle få år siden stort set ikke fandtes i fjorden. Også tøffelsneglen, som stammer fra Newfoundland er kommet til fjorden og er i dag meget almindelig. Der findes massive aflejringer af skaller på spidsen af Langerodde.

Tøffelsnegl, tegning: Tage Hansen

På stranden kan man også være heldig at finde nogle små brune poseagtige alger, som kaldes østerstyre, da de kan "stjæle" østers fra muslingebankerne. Som lille sætter algen sig fast på østers'en. Når algen vokser, fyldes den med luft, som presser den mod overfladen, hvorved den hiver østers'en fri.

Mange steder langs Sallings vestkyst oplever man, at fjorden æder af landet, men på Langerodde aflejres noget af det materiale, der skylles bort længere nord på, og derfor vokser odden og skifter form lige så langsomt.

